

The background is an abstract painting with vibrant, swirling colors of red, blue, green, and orange. In the upper center, there is a white Greek key (meander) pattern. The text is overlaid on dark, semi-transparent banners.

Claudia Elena PETER

De parte spre Acasă

 LUMEN
www.EdituraLumen.ro

Claudia Elena PETER

De parte spre Acasă

Lumen

**Iași,
2011**

CLAUDIA ELENA PETER
DEPARTE SPRE ACASĂ

Editura Lumen este acreditată CNCISIS SUB NR. 003
Iași, Țepeș Vodă, nr. 2

edituralumen@gmail.com
grafica.redactia.lumen@gmail.com
prlumen@gmail.com
www.edituralumen.ro
www.librariavirtuala.com

Consilier Editorial: Dr. Antonio SANDU
Redactor: Simona PONEA
Coperta: Lucrarea REZONANȚA, artist plastic Adrian PETER
Design copertă: Cristian UȘURELU

Colecția: Literatură

Reproducerea oricărei părți din prezentul volum, prin fotocopiere, scanare, multiplicare neautorizată indiferent de mediul de transmitere este interzisă.

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României**

PETER, CLAUDIA ELENA

Departe spre acasă / Claudia Elena Peter. - Iași
: Lumen, 2011

ISBN 978-973-166-256-5

821.135.1-32

Claudia Elena PETER

De parte spre Acasă

Lumen

**Iași,
2011**

**Pagin 1 sat
goal inten ionat**

Alese mulțumiri pentru:

Editura Lumen

S& OK SERVCOM Srl

office@aloe-arborescentes.ro

Catalin si Grigore Tomoioaga

Ioan Muntean

Pagin 1 sat goal inten ionat

Cuprins:

Partea I	
VACANȚA	9
Partea a II-a	
APELUL	135
Partea a III-a	
ÎNTOARCEREA ACASĂ	205

Pagin 1 sat goal inten ionat

Partea I VACANȚA

Uriașul Boeing ateriză, stârnind aceea necontrolabilă panică ce mă țintuia fără respirație în spațiul dintre scaunul confortabil și centura obligatorie. Se opri într-un prea așteptat final, spre liniștea sensibilității gastrice și bucuria zgomotoasă a fiicei mele, ce aplaudă disprețuitoare în fața spaimelor nejustificate, stârnind zâmbetele îngăduitoare ale cuplului de vârstnici englezi, cu care se întretinuse tot drumul. Tot ea îl reperă prima pe Giuseppe în intrarea aglomerată a aeroportului și se rezezi în brațele lui, țișând, sărutându-i obrazul bătrân și ars de soarele Italiei. Ne-am imbarcat în limuzina spațioasă, Adriana ca de obicei pe locul din dreapta bătrânului șofer contrar protocolului și-am pornit la drum, fericiți când am abandonat autostrada aglomerată virând înspre munții ce-și începeau strașnica semeție, ascunzând în susul străduțelor strecurate printre nenumăratele case de vacanță, vila Marcheze.

Primele ore în Europa însemnau o stranie senzație de acomodare, atmosfera umedă a verilor mediteraneene mă afectau fizic, accentuând oboseala lungului zbor peste continentul african, proporțional cu migrena îngrozitoare ce-o aduceam cu mine de departe. *La bella Italia* își desfășura incredibila dichiseală estetică în casele cu pavaj

din piatră de râu, zugrăvite în culori calde și stropite din abundență cu picături multicolore de flori la ferestrele ample, încadrate în structura lemnoasă specifică zonei. Coasta muntoasă era una dintre cele mai exclusive ale Europei, datorită vecinătății cu marea ce-și izbea valurile spumoase de stâncile dăltuite abstract de un sculptor divin. Golfulețele și peninsulele miniaturale formate de generoasa plajă au fost transformate în mici porturi particulare pentru milionarii iubitori de navigație. Aproape toate domeniile erau împrăștiate cu munte, mare, plajă și gadget-urile aferente opulenței, fabuloase vile, iahturi, mașini de lux, trădând o coastă cu personaje perfect conștiente de diferențierea lor socială.

Domeniul Marcheze se ivi în cel mai spectaculos decor posibil, imensa vilă albă fiind construită pe platoul amplu ce-l forma muntele între înălțarea sa abruptă spre vârful împădurite și coborârea spre marea transparent de albastră. Grădina înconjurătoare se desfășură aranjată alambicat, în planuri compoziționale cvasi-savante, traversată de alei pietruite, curgerea lor firească fiind oprită brusc în preajma rondourilor geometrice cu flori și plante ornamentale exotice, înșiruite într-un soi de spirală cu conotații spirituale, menită să evidențieze punctul de atracție, inevitabila cascadă. Aceasta însă, mereu planul unei restructurări temeinice, devenise doar jalnica ei reprezentare de altădată, străjuită de nimfe și amorași cu textura pielii de granit cam îmbătrânită de vreme, rămași asemeni celebrilor originari antici, fără vreun nas sau fără vreo mână. În jurul ei pergole deșirate, băncuțe colorate,

umbreluțe din stufăriș ce adăposteau mese decupate brutal din foști venerici copaci, demonstau doar o haotică neconcepție, în anii de schimbări stilistice arhitecturale, un conglomerat conceptual greu definit, trădând personalități creative diverse ce și-au efectuat experiențele încurajați de debordanta atitudine spre nou a stăpânei casei. Oswalda Marcheze apăru entuziastă, scuturându-și trupul generos dotat, dezvelit fără pudoare de rochia semi transparentă de mătase naturală, colorată puternic în nuanțe de albastru, o apariție pregnantă ce întregea straniu lipsa de întreg al decorului înconjurător. Ne-am complimentat reciproc, deși trecerea anului nu fusese atenuată pe chipul ei de costisitoarele tratamente estetice, iar în trupul împușinat de drasticele diete, faldurile vârstei îi dădeau un aer de divă demult trecută. Se miră de Adriana, care se înălțase văzând cu ochii de când împlinise doisprezece ani, uimită și ea de nou dobânditele elemente feminine, spre jena copilei ce se revoltă pe viitoarea ei condiție de femeie fatală. Apoi porunci autoritară Artemisiei să pregătească cafele și platouri cu gustări, bombănind nemulțumită la adresa vitezei de lucru a acesteia. Bătrâna menajeră se depărtă aruncându-i o privire furioasă și se declară fericită că am venit, fiind prima persoană normală din casa asta de nebuni. Cumnata mea era gazda verilor mele, pe care le petreceam la ea datorită meseriei și mai ales conformismului soțului meu, pentru care călătoriile în altă parte erau imposibile. Am ajuns astfel să iubesc Vila și atmosfera veselă pe care o regăseam aici, datorită extravaganței stilului de viață al stăpânei și desigur

personalităților debordante a invitațiilor ei, alții în fiecare an. Oswaldă nu mai părăsise domeniul de câțiva ani, trăia închisă cu cei câțiva servitori fideli, pentru care autoritatea sa nu mai însemna demult nimic, iar vara își aduna o gașcă de petrecăreți selectați cu grijă, ce constituiau oaza ei de sociabilitate întreținându-i iluzia tinereții pierdute.

Ne-am așezat în foisorul amenajat deasupra stâncilor, privind fericită marea ce mângâia calmă limba de nisip auriu, plaja privată a domeniului. În depărtare se zăreau vasele de agrement, vocile țipătoare ale pasagerilor acopereau hurelul motoarelor ambarcațiunilor de viteză, spre disprețul iahturilor personalizate, tulburând infinita liniște a dimineții târzii. Oswaldă flutură palma în direcția bărcii cu însemnele marhezilor de unde își auzi încântată numele.

– Să vezi ce nebuni am adus anul ăsta, cu tine și Adriana suntem zece! Ascultă, am un iubit..., zâmbi complice scuturându-și pieptul mare. Antonio, mai tânăr cu două zeci de ani, mă minte frumos că mă iubește și eu mă fac că-l cred, desigur! Să vezi însă nopțile noastre de amor, fiecare noapte!

– Ești complet nebună!

– Sper că nu te-ai molipsit și tu ca frate-meu, bătrân e cel ce moare! Nu vezi cum am slăbit și ce bine arăt, dieta Antonio!

Am râs amândouă. Libertinismul ei reprezenta tot ceea ce eu nu puteam avea vreodată, admirând-o însă pentru dezinvoltura cu care își trăia viața, spre marea dezaprobare a soțului meu și complet diferitului ei frate

geamăn. Erau „diametralii opuși ai aceleiași gene”, cum îi caracteriză un vechi prieten comun, diferențele fundamentale de caracter însemnând de-a lungul anilor multe certuri și supărări, aplanate în general de mine.

– Dar tu ești slabă și cam palidă, cred că mâncarea aia oribilă africană nu-ți prieste, las’ că te pune Artemisia la îngrășat cu spaghetete! Oricum nu mai aveți mult de stat în capătul lumii, nici nu știi ce fericită sunt că veniți în sfârșit în civilizație.

– Nu e încă nimic sigur!

– Tu știi că sunt doar formalități, în curând fratele meu va fi noul ambasador al Olandei, sunt atât de mândră de el, cred că o merită după zece ani în Africa!

Am căutat să zâmbesc, fără să-i împărtășesc entuziasmul, amăgindu-mă că n-o să părăsim țara mea iubită. Țineam în mine spaima asta, fără s-o pot spune nici măcar soțului meu, care ura Africa cu îndârjirea cu care eu învățasem să o ador.

– Oricum, astea două luni declar relaxare totală și ca să mă laud, hai să-ți spun pe cine am corupt, cu greu e adevărat, să-mi calce pragul casei. Allen Brooklyn! Se uită la mine surprinsă de lipsa-mi de reacție. Scriitorul american cel mai în vogă al momentului, autorul „Noptilor la New York”, „Femeia Neagră”, hai Anna, că doar tu citești, nu eu.

– „Zbor frânt”, am spus emoționată, nu se poate, acel Allen Brooklyn?

Oswalda îmi zâmbi triumfătoare de parcă notorietatea scriitorului meu preferat contemporan se lega inevitabil de persoana ei.

– Și să vezi cât arată de bine, nu mă mir că are așa succes la femei, știi că are o faimă la fel de mare precum cea artistică.

– Nu știu, am spus încet cu gândul la opera ce constituise odată pasiunea vieții mele.

– Dar zi-mi de voi, care mai e viața voastră, pe unde te-a mai purtat anul ce a trecut?

– În afară de ambasadă, nimic nou, munca mea care o completează pe cea a lui Francesco, Adriana și educația ei la colegiul englez, viața la Pretoria nu-i atât de palpitantă precum cea în nebunul Johannesburg, romanticul Cape Town sau spectaculosul Sun City!

– Of, Sun City! Oftă amintindu-și de singura ei vizită în Africa de Sud și miile de dolari pierduți în Las Vegasul african, alături de un frumos și emancipat bantulez. Nu-și putea găsi fratele meu o soție mai minunată ca tine, declară apoi, eu n-aș fi putut să fiu femeia unui bărbat, dovadă că nici n-am făcut-o cu cei trei ce i-am avut, Dumnezeu să-i odihnească!

Își făcu o amplă cruce amintindu-și evlavioasă de sorgintea ei catolică, apoi flutură șalul colorat în direcția mării de unde-și auzi iar numele strigat și dus apoi departe în zarea infinită. Gustul brizei îmi mângâie senzual buzele, vântul se împleti în păr cu taine nespuse și o nouă dorință nedefinită mă cuprinse ca o vrajă. Vorbe de departe se legănau pe valuri rostite zgomotos în impactul cu stâncile

pitorești. Am zâmbit ascunzând tainicele premoniții, imaginându-mi reacția de scepticism a soțului și cea de indiferență a prietenei din Africa, ambii punând pe seama superstițiilor culturii negre, dorințele mele fără nume. Fiica mea apărui alergând, părul ei lung și blond săltându-și aurul în urmă ca o comoară. Râdea liberă, dinții albi sclipeau, pielea bronzată pe care se desenau trăsături ferme de viitoare femeie puternică și sigură pe sine. Se cuibări la pieptul meu fericită și ne-am sărutat buzele. Eram una din puținele mame, care nu a pierdut drăgălășenia copilului în pragul adolescenței. Aveam nevoie de jocurile noastre, de dragostea declarată care nu-i plăceau lui Francesco ce mă acuza de răsfăț și lipsa autorității. Era adevărat, însă știam că dragostea maternă era principalul sentiment și mă lăsam toropită de el, așa cum altele se abandonează în brațele amantului. Aveam norocul că Adriana era un copil deosebit de inteligent, care se hrănea de la mine cu dulceața gesturilor noastre firești, așa cum de la Francesco lua caracterul, forța, lucrurile esențiale.

– Parcă ați fi surori, spuse râzând Oswald.

– Așa spune și profesorul meu de engleză, o privi tainică pe mătușa ei. Nu sunt sigură dacă mă place pe mine sau pe mam!

– Adriana! Am muștrat-o zâmbind la amintirea chipului devenit brusc roșu, al palidului domn Smith de câte ori mă vedea.

Continuarea acestui volum o puteți lectura achiziționând volumul de pe
www.editorialumen.ro
www.lumenpublishing.com
sau din librăriile noastre partenere.

An abstract painting with vibrant, swirling colors of red, orange, yellow, green, and blue. A dark blue banner is overlaid on the upper portion of the image, containing text. The overall style is expressive and textured.

O carte despre căutarea identității, a integrării și acceptării unei emigrante române în locul magic, confortabil, ideal al *acasei*! *Acasa* este văzută ca o luptă împotriva traumelor și complexelor, sădite de educație și exemplul familial, accentuate de abuzurile unui soț violent. O regăsire a speranței și împăcării personale, departe de meleagurile natale, tocmai în fascinanta Africă de Sud.

(autorul)